

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Die Prima De ultimo Fine hominis, ac medijs ejus universalibus, &
specialibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

re, tanquam novæ professionis ac vitæ regulas; donec in earum observantia ritè exulto licuerit ad intima demum familiaritatis divinæ adita penetrare.

V I Æ P U R G A T I V Æ

Die Prima

De ultimo fine hominis, & medijs ejus universalibus ac specialibus.

M E D I T A T I O I.

De creatione Mundi, Angelorum, & Hominis.

Mnes sub uno Domino æqualem servitutis militiam portamus; ideo semper memores simas, quod ait Propheta: *Servite Domino in timore: Cap. 43.*

Textus Regula cap. 2.

nihilque operi Dei præponatur.

PRÆLVDIVM. Imaginare; te quasi in angulo cujusdam densissimi, & tenebricosi nihili abstrusum, videre, & audire tres personas SS. Trinitatis consultantes, & decernentes creationem vastissimæ alicujus rerum omnium universitatis.

Punct. 1. *Consid. 1. Omnipotentiam Patris*

Creatio
Mundi est
opus om-
nipotentiae
Dei.

Et Sapien-
tia.

Et Bonita-
tis.

Admiratio-
nis affectus

Psal 91.

*Cant. Pu-
er. Dan. 3.*

Angelo-
rum crea-
tio; inobo-

Patris prodijisse, & creasse quaedam in
immensa magnitudine, uti celorum or-
bes, terram, mare, montes &c. Alia
verò innumerabili multitudine, nimi-
rum stellas, plantas, volucres, pisces,
animantia &c. Ac omnia quidem so-
lo verbo: FIAT. 2. Sapientiam dein-
de Filij omnia pulcherrimo ordine di-
stinxisse, & separasse ab invicem ter-
ram, ignem, aquas, aerem, montes,
valles, regiones; assignando aerem vo-
lucibus &c. cum admirabili varia-
te, & mutua dependentia. 3. Bonita-
tem S. Spiritus omnia largissimâ bene-
dictione replevisse; terram, ut fructus
copiosè proferret &c. Aquas; ut pis-
ces, gemmas &c.

O millies adoranda, tremenda, &
ab omnibus creaturis glorificanda ma-
jestas! *quàm magnificata sunt opera tua Do-
mine? omnia in sapientia fecisti, impleta
est terra possessione tua. Benedicite omnia
opera Domini Domino &c.*

Punct. II. Confid. SS. Trinitatem
inito quasi altero consilio 1. creasse in-
numerabilem caelestium Spirituum mul-
titudinem, omnes purissimos, lucidis-
simos, velocissimos, sapientissimos. 2.
Illos distinxisse in novem Choros tan-
quam suae Majestatis Familiars, Assis-
tentes, Milites, Legatos, Ministros,
Officia

Officialēs. 3. Omnibus proposuisse Filium Dei quasi incarnatum, ut adorarent, & tali actu gloriam æternam mererentur. 4. S. Michaelē id cum suis sequacibus faciente, Luciferum ex superbia, inobedientia, & propria voluntate cum suis complicibus id renuisse, & sic rebellionem excitasse contra Deum. 5. Primos fuisse confirmatos in gratiā, & gloria; istos ad æternos ignes deturbatos.

O Altitudo divitiarum, sapientiæ & scientiæ Dei, quàm incomprehensibilia sunt iudicia ejus! ergò Lucifer ille, qui oriebatur uti sol, cecidit? & tertiam partem stellarum secum abstraxit? Ô casum terribilem! Væ terræ, & mari! quia descendit Diabolus ad vos habens iram magnam. O pessimum omen!

Punct. III. *Consid. SS. Trinitatem post hæc ita deliberasse: Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram: & formasse ex limo statuam carnem omnibus membris pulchrè compositam. 2. Suo anhelitu insufflasse animam immortalem cum suis potentijs, ac dotibus omniscientiæ, sapientiæ, gratiæ, & immortalitatis. 3. Homini potestatem super omnia creatadedisse. Ac 4. ipsi pro ultimato fine seipsum æternaliter possidendum statuisse. 5. Vnicum*

C

hoc

dientia; lapsus.

Affectus deploracionis & timoris;

Adami creatio.

hoc tanquam præceptum imposuisse, Deum Creatorem suum laudandi, amandi, ei obediendi, ac serviendi: idque sub spe præmij æterni; & econtra, sub pœna mortis corporis, culpæ, animæ, & damnationis perpetuæ.

Ah! quàm leve hoc præceptum! quis reluctetur? serviunt ipsi homini ad necessitatem elementa, plantæ, bestię; ad delectationem verò fructus, & volucres &c. Omnia autem Deo obediunt, & solus homo, pro cuius amore, favore & commodo omnia creatæ sunt, solus, solus iste recalcitret? iste se contra suum Dominum & pientissimum Patrem diabolicæ factionis complicem faciat? & ipsemet ego fuerim, ac sim talis? ego Deo meo non obediam, non serviam, non laudem, non amem? O indignitas, ô pudor! ô facinus mille gehennis plectendum! O Domine mihi quantum me nunc pudet enormis istius ingratiitudinis.

Proclus.

At sanè sic deinceps non erit: sed attento, quòd præ alijs creaturis peculiarem tibi portem servitutis militiam, promptè, fideliter in timore, & tremore servire cupio, & obedire ex animo tuæque laudi, amori, & operi nihil unquam præponam.

Colloquium.

Rogo te igitur, ô SS. & Individuum

Trinitas, per omnipotentiam, sapientiam, bonitatem, & misericordiam tuam &c. digneris mihi gratiæ tuæ largissimam benedictionem conferre, ut ad te unicum meum, & excellentissimum finem, actuum honorem, & gloriam semper dirigantur omnes meæ cogitationes, eloquia, & opera. Per Iesum Christum Dominum nostrum, Amen. Pater noster. Ave Maria.

DIGRESSIO I.

*De iniquâ MVNDI erga Deum
ingratitude, stultâ vanitate, & in-
timâ Essentiæ seu qualitatum ejus
Exenteratione.*

THEOPHOBVS.

(I.)

Lvbeat vobis, perlustratâ jam totius
universi creatione, per præsentem
digressionem matutinam quaquaver-
sum mecum excurrere; circumspectu-
ris *primò*, quàm præposterè, iniquè &
stultè excæcati Cosmophili suavissimâ
ac regiâ servitute suo ter Opt. Creatori
mille titulis debitâ, sed millenis vicibus
& ultrâ impiè denegatâ; aut putidæ car-
ni, aut Mundo perfido, ipsique adeò ex-
creando damoni, Numinis & hominis
inter

Mundani
relicto Deo
diabolo
servientes.

C 2

inter

internecino hosti, & crudelissimo suorum sequacium tyranno pro mercede sempiternæ maledictionis & carnificinæ se mancipient. Et quamvis pro secundo in hac excursione nobis ad oram maritimam immanissima quædam bellua marina diductis latè faucibus ad vos devorandos sit occurfura, maesti nihilominus animo estote; ego enim apprehendam branchiam illius, & omnia interiora ejus exenterabo, ut de excerpto ejusdem felle salutare contra humanam cæcitate collyrium præparem.

Tob. c. 6.

S. Bern.
serm. 3.
Pentec.

II. Tria, inquit, Sanctissimus ille Claravallis Archimandrita, in magno hujus mundi opere cogitare debemus; videlicet quid sit, quomodo sit, & ad quid sit constitutus. Et in esse quidem, rerum Factoris inæstimabilis potentia commendatur, quod tam multa, tam magna, tam multipliciter, tam magnificè sunt creata. In modo, ipsa sapientia singularis elucet, quod hæc quidem sursum, hæc verò deorsum, hæc in medio, ordinatissimè sint collocata. Si verò ad quid factus sit, meditare, occurrit tam utilis benignitas, tam benigna utilitas, quæ etiam ingratiſſimos quosque ex multitudine, & magnitudine beneficiorum possit obruere potentissimè (siquidem ex nihilo) omnia

Attributa
Dei ex mundi
creatio-
ne elucet.

nia; sapientissimè pulchra; benignissimè utilia sunt creata. Veruntamen præpostera hominum studia cuncta susdeque vertentia ita creaturarum finem, ac ordinem pervertunt, ut in bonis inferioribus sensibilis hujus mundi, jumentorū more totā sensualitate depressi inhient ijs, quæ facta sunt, *Quonam modo, vel ad quid facta sunt* negligentes. Grunniuntium sanè animalium simillimi, quæ glandibus ex quercu decussis prono & avidissimo rictu ad abdominis sui impinguationem ac velocem interitum inhiantes, nunquam sursum ad deicientem patronum oculos reflectunt.

Mundani ista non curant.

Porcis si miles.

III. Quid istos nisi ingratissima capita, quid, nisi bruta animantia, & miserissima carnis, Mundi, ac dæmonis mancipia vocemus, homines phrenesi deliros, fascino præstigiatos, suæque amplius rationis minimè compotes? quibus inclamat mundus, ego deficio, caro clamat, ego inficio; diabolus clamat, ego decipio; Christus verò clamat, ego reficio, & tamè eorum superba mens magis vult sequi deficientem, inficientem, decipientem, quàm reficientem, salvantem, & vivificantem in vitam æternam. O verè stultos Cosmophilorum labores, sudores, algores, sollicitudines, &

Idem S. Bern. in serm. Perituris inhærent.

C 3 curas

curas pro honoris fumo, pro voluptatibus
siliquis, pro pugillo hordei, pro le-
edulio, pro exhalatione terræ, pro
ris tenuissimo vapore, imò omnium
nitatum inanitate & nullitate con-
vandâ.

IV. Nostis, Mundum cum omni
substantia rotundum esse instar lit-
O. multiplicet ergo Mundi sectator
tenos nominis, honoris, dignitatis
laudum titulos; centuplicet palatio-
hortorum, fundorum ac terrarum
sessiones; pascatur omnibus excen-
sibus gulæ, sensuum, carnis & a-
liculi delicijs, addat, accumuletur
tegos aureorum aggeres &c. qual-
obsecro, quantumve ex omnibus
flabit numerum nisi merissimam
tarum. ○○○○○○○○○○○○. seriem, sine
numericâ vel unicâ unitatis substan-
Irrefragabile est Salomonis pro hac
ritate testimonium, qui omnes or-
um rerum naturalium infusas scient
omnem oculorum, sensuum & co-
deliciarum affluentiam, innumera-
gemmarum, auri, argenti que thesa-
ipsoque etiam bis mille & quadring-
tos millones sibi à Patre relictos
putare conando, non plus reperit, q-
meras vanitatum vanitates, nu-
tumque myriades. Quod nobil-

Omnium
rerum mun-
danarum
nullitas.

À Salomone
agnoscitur.

Eccles. 1.
c. 2.

nerofitate Godefridus Præmonſtratenſis Ordinis Religioſus Friderico Imperatori omnia ſuorum ædificiorum, ſuppelleſtilis, argenti, auri, gemmarumque cimelia jactabundè oſtendenti in faciem rotundo ore edicere non dubitavit, ſe pro ijs omnibus non putris calami pretium daturum. Verè igitur inanis & ſtulta, inſatiabilis & canina eſt mundanorum ſolicitudo, pro rodendis hiſ oſſibus, pro quibus tot invicem morſibus & latratibus contendunt.

V. *Vidi*, (ait ſupra memoratus Abbas in mundi ſtultiſſimam vanitatem, ſuorumque aſſeclarum deſideria Laconicè declamans) *Vidi ego aliquando quinque viros; quid n̄ phreneticos arbitrer? primus ſiquidem (Avarus) buccis tumentibus marinam maſticabat arenam. Secundus (Luxurioſus) ſulphureo aſtans lacui, exhalan-tem teterrimum, ſædiſſimumque geſtiebat haurire vaporem. Porro tertius (Iracundus) fornaci incubans vehementer accenſæ, micantes ſcintillas hiantibus excipere faucibus lætabatur. Quartus (Superbus, & ambitioſus) ſupra pinnaculum templi reſidens levioris auræ ſpiritum aperto attrahebat ore, & ſi quò minus influere videretur, ſtabello ſibi ventum ciebat, ac ſi totum ſperaret aerem deglutire. Quintus ſeorſim poſtus ridebat cæteros, ipſe quoque ridendus.*

C 4

G ma

B. Godefridus regia-
rum opum
contemp-
tor.

*Polland in
Viſt. 15.
Apr. n. 2.*

Viſio S.
Bernardi.

*In declam.
ſup. verb.
Ecce nos re-
liq. omn.
De avaris.*

Luxurioſis!

Iracundis.

Superbis.

Invidis.

& maximè; proprias enim carnes (In-
diolus) incredibili quodam studio sugere
borabat, nunc manus, nunc brachia,

Mundano-
rum infatia
bilitas,

alias partes applicans ori. Quo parate
mate subtilissimè Alumnorum ma-
insanias describit, qui sensualium
rum fame, passionumque indomitam
phrenesi laborantes quasi porcorum
liquis ventrem implere satagunt,
possunt. Vnde rectè, vir Dei sp
plenus singulorum facies macilentus
mas esse contemplatus, mundana
feria sortem deploravit.

Mundus
marinæ
belluæ com-
paratus.

VI. Mirati estis & detestati ma-
piorum Mundi stultitiam & immo-
contra Opt. suum Creatorem ing-
tudinem; nunc agite, & eam, que
oculis nostris occurrit, monstrosam
put ex infernalibus abyssis attollit
belluam (ipsissimum *MUNDVM*) fe-
lentissimas infinitarum turpitudi-
fallaciarum, perfidiarum, latrocini-
& sacrilegiorum procellas despic-
tem, aggrediamur, & exentere
Ac primò quidem à capite sive fe-
MUNDI ingenio incipiendo, nemo
lius illud penetravit, nemo cl
illud agnovit, quàm Petrus Gonzal-
immundum porcorum volutabrum
inopinato dejectus. Is pari nob
& divitijs, quàm mundanâ vanita-

Petrus Gon-
zalez mun-
di Alum-
nus.

levitate spectabilis Canonicus Astorgæ *Polland.*
 in Lusitaniâ dum aliquando in sacris *in vit. 5.*
 Christi Natalibus contra sui statûs Ec- *Apr. n. 16.*
 clesiastici decorem cincinnatus, cala-
 mistratus, ac pomposis vestibibus indu-
 tus, altâ cervice, erectis supercilijs,
 capite velut ad astra protenso in emp-
 to generoso Bucephalo, & urbem &
 vicos, plateas ac pagos ad vanam osten-
 tationem & captandum popularem plau-
 sum obequitabat, in medio alicujus
 rustici pagi, vidente confertissimâ ru-
 sticorum & plebis turmâ, à suo cespit-
 tante equo in profundam fœdamque sui-
 lis volutabri fossam excussus fuit. Vnde
 porcorum more turpissimè sordidatus
 hic nobilis Eques altissimis puerorum
 & villicorum cachinnis ac sibilis con-
 fusus, rabiéque perfusus dixit: siccine
 perfidissime Munde tuos clientes in ster-
 quilinia deijs? Itâne tuos nobiles
 Thrasones infimorû hominum ludibrijs
 illudis? Iuro tibi, si te hodie non ab-
 jurem: Dixit, & domum reversus è ster-
 quilinio ad purissimum S. Dominici Or-
 dinem sine morâ transvolans Mundo
 propudiosè ludenti generosè illusit, &
 in virum miraculis clarum evasit.

In cloacani
 ab equo ex-
 cutitur.

Ord. S. Do-
 minici in-
 greditur.

A ventre dissecto istius bestię, & *Polland.*
 facibus excrementorum Mundi exen- *de S. Ina.*
 terationem fecit Ethelburga Inæ Regis *6. Feb. n.*
 An- *38.*

Ethelburga
Regina ostendit
marito mundi
fœditatem.

Ipsa cum
ipso O. S.
Benedicti
assumit.

Mundus est
carnifex su-
orum ama-
torum.

Angliæ conjunx: quæ cum crebris adhortationibus maritum Regem ad Mundi & carnis spurcitas contemnenda persuadere non posset, eidem aliquando totum suum Regium conclave, quo pridie regali magnificentia epulatus fuerat, stupendo ausu circumque recentibus bestiarum stercorebus litum, imò & pretiosissimum conjugalem lectum impositâ porcâ recentios fœtus enixâ, fœdissimè consputum ostendit, atque sub his olidissimè delineamentis pomparum mundi speculando exhibendo, maritum salubri horrore concussum permovit, ut unâ secum regno & regalibus abdicatis, regia palamenta cum Cucullo Benedictino pertaret, inter Beatos postea accensurus.

VII. Videtur etiam accommunitatem prænominatam exenterationem à cervice & collo incepisse, quisquis MUNDUM, truculentum carnificem appetit, qui suos Amatores & Patronos honores, opes ac vitæ blandimenta quasi per totidem scalarum gradus, ad summam sublimitatem, ad summam fortunæ dejectos pedibus calcat; eorum oculos rubro alicujus æstimationis humanæ pileolo obvelans, ne minente cervici solitæ mundanæ p

diæ machæram advertant, dum longiorem vitam promittit, illicò vibrato ictu caput obruncat.

IX. PHILOTH. Tua Theophobe suspendij & carnificinæ similitudo, aliam non dissimilem mihi in mentem reducit, viguisse nimirum hunc in Persiâ morem, ut è captivis selectiorem sibi in Regem constituerent, quem regio sceptro ac diademate ornatum, opiparis quotidie lautitijs saginabant, & aliquanto mensium spatio totius populi homagijs adoratum, in festo denique *SACCORVM* nuncupato, furiosè arrip- tum, flagellisque concisum suspendio publico necare solebant. Num & *MVN-* *DVS* cum suis albæ gallinæ filijs talem ludit catastrophem?

Dio orat.
4. de regn.
Pers.
Persæ Re-
gem impin-
guant.

Postea sus-
pendunt.

X. MONOPH. Talè proptèr per omnia, imò multò deteriorè, uti tu Philothee in medio adhuc mūdani hujus theatri spectator, talia quotidie sibi succedentia intueris exempla Virorū, quos Mundus etiā in vitos sibi servire cogit, dumq; aliquādiu illos honoribus extulit beneficijs apparentibus affecit, subitò per calumnias circumventos, persecutionibus & odijs attritos, aut alio miserabili fortunæ casu dejectos, in extremam bonorum, honoris & corporis perniciem præcipientes trudit. Vnde & ego Philothee talem

Mundus
ingratus fit
carnifex
suorum.

Ejus fallacia.

talem Mundi Genium expertus, tandem propitiante Numine à laqueis extricatus agnovi, quàm sint vafra consilia, quàm fallaces servitutes, calida blandimenta, viscosæ persuasiones inania ejus promissa, fucati favores pestiferi amores, & quàm truculentæ, implacabiles, & efferae ejus persecuciones, vindictæ, rancores.

Mundi fructio amarissima.

XI. THEOPHOB. Congruentissima subjecto nostro attulistis uterque, quia hæc magis exteriorem Mundi faciem & morem usitatum repræsentant interiora monstri istius penitus sentiendo, pro quanta etiam in genere entis eruitur amarissimi fellis copiam quantum turget in genere moris, pestiferi veneni intestinum! Deum immortalem! quanta sequitur perceptæ cedinis nausea & amaritudo? quàm vis post delicias & divitias accumulatas spiritus afflictio? quæ intolerabilia malæ conscientia laniena? qualis miriadum animarum mundi legibus & ritibus confœderatarum incantatio, toxicatio, pestis, interitus, & æterna irreparabilis ruina? Sed quid mirum siquidem inter mundanos ubivis locorum, tot reperire est infandas flagitiorum enormitates, obscœnitatum occasiones, peccandi pericula, turpitudines

Scelerum mundi sentina.

Coriphæos, improbitatum complices,
 scelerum socios, ac pudendorum faci-
 norum antesignanos; quibus pro sancto,
 & inviolabili Numine est, corporis
 aqualiculum curare, dies, noctesque
 pergræcari, effræni licentiâ non nisi
 Baccho & Veneri litare. Quibus dico,
 Decalogus est; Orthodoxam fidem
 pseudo-policismo & sathanici Machia-
 velli nequijs adulterare, sanctissimum
 Dei nomen sacrilegis blasphemijs pro-
 fanare, Sacramentorum honorem dia-
 bolicis linguis proscindere, vindicare
 duplicatis injurijs injurias, irridere sim-
 plicitatem, sanctitatem, & justitiam;
 calumnijs innocentiam circumvenire,
 lacerare proximi famam, virtutem, &
 veritatem exterminare, virginalem de-
 nique, & maritalem castitatem arte,
 vel Marte, malitiâ, sive blanditiâ, amo-
 re, aut furore expugnatum ire, ut, *qui
 in sordibus est, sordescat adhuc*, omni im-
 munditiæ cæno immersus. Hæc sunt
 Epicureæ mundi Philosophiæ axiomata,
 in quibus ipsius *universa lex pendet, & Pro-
 pheta.*

Flagitiosus
 mundi De-
 calogus.

XII. PHILOTH. O salubre ex
 tot spurcitijs, felle & toxico confectum
 oculis meis collyrium! Vtinam daretur
 & mihi vel ex hoc fluctuantis Eurippi
 pelago ad Religionis portum eluctari,
 aut

aut saltem evadare, heu! commune nimis mundanorum naufragium.

THEOPH. Vtrumve malis; tuo stat arbitrio, aut eluctari velle è fluctibus ad portum, aut evadere saltem naufragium, si sapius dicto utens collyrio mundum considerabis, non qualis apparet in larvâ, sed quis & qualis est in se; deprehendes enim, esse omnis fraudulentiae conciliabulum, omnis nequitiae barathrum, omnium turpitudinum cloacani, omnium confusionum chaos, omnium flagitiorum armamentarium, omnium monstrorum Chimæra, & crudelem ex capitibus Leonis, Lupi, Vulpis, Canis, Porci, Draconis, & Tigridis Hydram, Cerberum triveneficum, praestigiatorum, omniumque instructissimam ad animas perdendas demonum officinam. Ut proinde aeterni Verbi incarnati irrefragabilis Veritas pro omnibus praedestinati orans, per publicum sui Archi-Cancellarij edictum protesta-
 ta sit, *non pro Mundo rogo*; quasi famoso omnium caluum reservatorum, ac censurarum, suspensionis, interdicti, irregularitatis, & excommunicationis Reo probato, convicto, judicato, condemnato, denunciato & contumaciter inforDESCENTE: ideoque ab omnibus & quibuscunque fidelibus sub pari ana-
 thema-

Malitiae
mundi de-
scriptio.

Ioan. 6.
17.

Mundus
est excom-
municatus,
cum suis
aſſeclis.

thematicis, aeternaeque maledictionis reatu, & latae sententiae poenam tantoperè vitando, ut qui solummodo dixerit illi *AVE, communicet operibus ejus malignis* 2. Ioan. Hæc de mundo in tuæ salutis & cautelæ, Ô *PHILOTHEE* gratiam. A prandio pro *MONOPHILI* solatio, de incomparabili Religiosi status felicitate agemus. Nunc ad alteram de Redemptionis humanæ per Christum beneficio meditationem vos accingite.

MEDITATIO II.

*De lapsu Hominis, & univ-
ersali remedio Incarnationis Filij Dei, ac
Redemptionis humanæ.*

*S*uccinctis ergo fide, vel observantiâ bonorum actuum lumbis nostris, &c. passionibus Christi per patientiam participemus, nihil amoris ejus præponere (tentantes,) ut regni ejus mereamur esse consortes.

*Ex Prolog.
Reg. & c.
4. instru-
ment. 21.*

PRÆLVD. Imaginare tibi, ex subito, novo, & insperato casu gravissimi lapsus totius humani generis, convocari quasi ad diætam, totam curiam cælestem, ad consultandum de remedio.

Punct. I. Confid. Adamum apostatantium Angelorum suasu, parem inobedienciæ contra Deum rebellionem

*Lapsus A-
dami cum
consequen-
tijs.*

mo-

movisse, tractâ secum omni posteritate, ut non esset, qui faceret bonum, non usque ad unum. Cainum fratricidam impiæ cohortis antesignanum; inde Babylonicæ turris gigantes, luxuriosos Sodomitas, omnesque idololatrias, blasphemos, sacrilegos &c. contra Deum insurrexisse. 3. Sed à divinæ potentia, & justitiæ manu, omnes, nullo excepto, æternis ignibus fuisse destinatos.

O vesana ingratitude! ausine sunt vilissimi pumiliones contra Dæi Majestatem insurgere, & dicere: *Si est scientia in excelsis?* Ô anima mea, nunquid & tu cum rebellibus per peccata tua aliquando steruisti? *examina serid teipsam.*

SS. Trinitatis consilium de remedio.

Actio inter Dei Misericordiam & Iustitiam.

Punct. II. Tantam stragem miserata SS. Trinitas, comitia in cælis habuit de recuperanda homini salute. 1. Proposuit Misericordia, humani generis Advocata suæ infinitati conveniens esse, si concederetur generalis amnistia & absoluta remissio. 2. Opposuit Iustitia, gloriæ Dei Advocata, hoc repugnare divinæ authoritati. 3. Spondit misericordia satisfactionem per aliquem Angelum, vel hominem sanctissimum ab Adamo independentem. 4. Replacavit Iustitia, nullam talem satisfactio-

nem

nam fore condignam. 5. Pro justitia
stabat Pater æternus; pro misericordia
Spiritus S. & tunc litæ quasi pendente,
Filius Dei tanquam Arbitrator: *Omne enim* Joan. 8;
judicium dedit ei Pater in manus suas. Spon-
te sese obtulit ad plenissimam satisfactio-
nem, per Incarnationem; & passio-
nem suam. Vnde hæc fuit acceptata,
acclamata, decreta.

O ter amabilissime IESU Fili Dei! Affectus.
quid erat homo in oculis tuis, ut me-
mor esses illius? nunquid bonorum ejus
indigebas? Ô mira dignatio! an non
potius prævidisti passionis tuæ oblivio-
nem, contemptum; & sanguinis concul-
cationem? & tamen te obtulisti? Ô in-
effabilis bonitas &c.

Punct. III. Confid. Majorem adhuc Amor Filii
amoris Filij Dei erga humanum genus Dei ex In-
excessum. Nam 1. Incarnationem ma- carnat. &
turavit per legationem Angelicam ad circumsta,
MARIAM Virginem. 2. Homo ex ho-
mine nasci voluit. 3. Pro homine la-
bores à juventute, itinera, fatigatio-
nes, jejunia sustinuit. 4. Prædicatio-
nem; & vitam pro homine consum-
mavit per mortem humillimam; igno-
miniosissimam; dolorosissimam &c. ac
ita pro omnibus, ac si pro singulis; ut
pro cunctis abundantissime satisfaceret,
infinite sanguinis sui pretio, cum suf-
D fecit

fecisset unicum suspirium, vel una lacrymula &c.

S. Ansel.
lib. medit.
c. 1.

Affectus
admiratio-
nis bonita-
tis Dei.

O amoris prodigium! hominem Deum, velle damnari usque ad omnem sanguinis sui effusionem cum latronibus, ut salvaret hominem damnatum cum dæmonibus; Deum hominem animam emittere, animam innocentem in tormento, ut innumerabiles animas nocentes extrahat ex inferno. Ah Iesu mi Saluator! exspectabas forsitan ex tantæ tuæ humiliatione pro tam amarâ passione & morte aliquod à me servitium, laudem, amorem, & perpetuam gratiarum actionem? O ingratißimum me! qui potius pro immenso hoc beneficio infinita tibi peccatorum meorum rependi maleficia.

Nunquid non erubescas anima mea, quidquam magis aliquando æstimare, quàm IESVM ita extremè te amantem? Absit procul, ô pißsime Domine! sed potius oblivioni detur dextera mea, si non meminero tui, & cum fide, & observantiâ bonorum actuû, me tibi gratum exhibeam, ut tuis passionibus per patientiam participare, & regni post mortem consors esse merear.

CON-

CONSIDERATIO I. ANTE-
MERIDIANA.

De Agnitione Beneficiorum Dei.

*Ex Ioanne Gersen Ordinis S. Benedicti
Abbate Vercellensi de Imitat.*

Christi l. 1. c. 10. n. 1. 2.

Nunc iterum loquar Domine, & non si-
lebo. In hoc maximè ostendisti mihi dul-
cedinem charitatis tuæ, quia cum non es-
sem, fecisti me: cum errarem longè à te, re-
duxisti me, ut servirem tibi, & præcepisti,
ut diligam te. Quomodo potero tui oblivis-
ci, qui mei dignatus es recordari, etiam
postquam contabui & perij?

CONSID. II.

*De obsequio Servitutis, & Lau-
dis Divinae.*

Quid dabo tibi pro omnibus istis millibus *Ioan. Gers.*
bonis? Utinam possem tibi servire cun- *ibid. n. 4.*
ctis diebus vitæ meæ! utinam vel uno die dig-
num servitium exhibere sufficerem! Verè tu es
dignus omni servitio, omni honore & laude
eternâ. Verè Dominus meus es, & ego
pauper servus tuus, qui totis viribus teneor
tibi servire, nec unquam in laudibus tuis
fastidire. Sic volo; sic desidero: quidquid
mibi deest, tu digneris supplere.

DIGRESSIO II.

Dee logiis, eminentiâ ac summa & sola in terris Religiosi statûs beatitudine.

THEOPHOBVS.

(i.)

Visio S. Anselmi de qualitate mundi.

Tilman. Breden. col. lat. Sacr. l. 8. c. 34.

Mundus est cloaca omnium sordium,

Hodiernæ Divi Bernardi de mundi sectatoribus visioni non absimilis alia refertur à clarissimo illo Benedictini Ordinis, & Orbis universi Lamine Anselmo Cantuariensis Ecclesiæ Archiepiscopo, in hunc sensum ab Autoribus conscripta. Vidit B. mus vir totâ aliquando mentis intentione ad contemptum mundanæ vanitatis compositionem, in solo reum divinarum studio defixus (infirmate, quâ tenebatur, non nihil remittente) fluvium rapidum voraticibus, & præcipitio furioso tremendum, in quem omnium immunditatum purgaturæ, cloacæ, atque sentinæ foridum totius orbis exonerabantur. Visigitur sunt aquæ illius turbidæ, faculentæ, immundæ, foedissimam mephitim exhalantes, omnique spurcitiarum genere horridæ; totoque rapiebantur impetu quaquaversum, ut quos vel le

viter alluebant, mox in voragines devolutos, viros, faminas, senes ac juvenes, divites, inopesque secum vehabant immersos: rursusque eosdem refundebant in altum, nullâ interpolatâ quiete. Stupenti nimium Anselmo, & interroganti, quid hoc spectaculi portenderet? vel unde etiam gens illa fluctuans tandiu sustentaretur, aut sitim restringeret? vox allapsa respondit: ex ipsa eadem, quâ trahatur, sordidissimâ aquâ illuvie non potari tantum, sed etiam mirum in modum tanquam ambrosiâ, & nectare delectari, imò quemque eorum tantò se feliciorem reputare, quantò vel profundius in illis lacunis innatare, vel exuberantiùs ibi se ingurgitare, vel polluere fœdiùs, aut alios, immergendo se, citiùs, prævertere queat. Hunc enim torrentem, mundum esse spurcitijs plenissimum, qui non alio, quàm graveolenti voluptatum, divitiarum, atque honorum fæce suos potare soleat, & tanquam opiparâ, & felicissimâ sorte contentos, inescare.

Mundanorū
sitis spurcissimâ.

Felicitas in
cloacis.

II. Huic tetricæ visioni successerat alia longè suavissima: sibi enim videbatur constitutus esse in spatioso, & amantissimo loco, quem purissimus aether leni murmure perflabat, muris ex ar-

Visio ejusdem de felicit. statûs Religiosi.

gento fabrefactis circumdato; in cuius
meditullio pullulabant herbae viren-
tes, quasi inauratae, molliter ad præ-
bendam sessionis quietem se inflecten-
tes, rursúmque sua sponte sine deco-
ris, aut viroris jactura se elevantes:
percontanti, ecquis tantarum delicia-
rum paradysus foret? responsum fuit,
hoc esse verum Religiosi statûs arche-
typon, & figuram.

Eiusdem
symbola ex
S. Script.

S. Bern.
serm. 46.
in Cant.

Petr. Cell.
Ab. lib. de
discipl.
claustr. c.
13.

III. Et sanè meritissimo jure; nam
omnes inter hominum itatus solus Re-
ligiosorum est hortus conclusus, cuius
emissiones paradysus; Lectulus flori-
dus, ubi exemplis, & institutis Patrum,
tanquam quibusdam bene olentibus re-
spersa floribus Fratrum conversatio, &
vita refulget. Est Bonæ Spei promon-
torium, pons securitatis, arca sa-
lutis, mons saluationis à Sodomæo
incendio, mons Thabor novæ trans-
figurationis, thesaurus absconditus Ec-
clesiæ, margarita pretiosa Evangeli-
cæ perfectionis, regnum cælorum in
terris, quod violenti rapiunt, & deni-
que refertissimum in sua paupertate ga-
zophylacium: in quo singuli psalmi,
preces, confessiones, lacrymæ, singu-
la suspiria, jejunia, corporum mortifi-
cationes, laborum afflictiones singula
acervum constant, super omne totius
mun-

mundi aurum, & topazion prorsus in-
æstimabilem. Vnde inter dictorum B.
Ægidij socij S. Francisci Seraphici ora-
cula & illud refertur, Religionis sta-
tum intrare, esse pretiosum invenire
thesaurum.

Religio est
thesaurus.

IV. MONOPH. Prò pudor & cæ-
citas pullorum mundi, qui velut anseres
tam foetentibus lacunis pronò se capi-
te immergentes, rostrisque omnes
cloacas avidissimè lustrantes & pene-
trantes vitæ suæ summam fælicitatem,
in depascendis & epotandis sordibus
collocant; dum Religiosi, aut immun-
ditiarum mundi contemptores, ex uni-
co vero devotionis, vel amoris Dei actu
intra cellæ, aut oratorij alicujus pene-
tralia, sine arbitro oculo, sine sæculi
strepitu elicitò, plus interni saporis,
plus cælestis dulcedinis, plus veræ fæli-
citatæ & satietatis animi degustent,
quàm si omnium sensuum illecebris, om-
nium regnorum imperio, omnium ho-
norum gloriâ, omnium divitiarum pre-
tium, in unam quintam fælicitatis huma-
næ essentiam redactis, aut colliquatis si-
mul & semel potirentur ac fruerentur.
Quod uberrimè in sanctâ Religione ex-
pertus est ille quondâ sereniss. Gandiæ
Dux Francisc. Borgias, qui, postquâ Isa-
bellæ Caroli V. Imperatoris pientissimæ

Mundano-
rum sordi-
da fitis.

Religioso-
rum inter-
na dulcedo.

S. Fr. Bor-
gias.

Brou. ad
annum
1539. n.
20.

Viso Isabel
lae cadave-
re mundum
deserit.

Religionis
status unica
felicitas.

Caroli V.
gloriae.

ac formosissimæ in vita cōjugis, defunctæ
cadaver aliò pro regiâ sepulturâ tran-
vectum, tam horrendè deformatum,
ut absque præstito juramento illud esse
Imperatricis Isabellæ corpus, nec credi-
tum fuerit, tamque diram exhalans me-
phitim, ut nemo propius tolerando
esset, defixo oculo contemplatus est,
ac inde perspecta cum horrore, mundi
vanitate & putredine Societati Iesu
addixit, degustatâ solitariae vitæ am-
brosiâ in tales rapiebatur affectus, ut
affirmarit vitam Religiosam esse unicam
terris & summam felicitatem.

V. PHILOTH. Caroli V. mentio-
nem faciens mihi refricas memoriam
nobilissimi illius quondam dicti & fa-
cti circa tam Mundanarum rerum va-
nitatem, quam felicitatem e contra vi-
tae claustralis. Hic gloriosissimus Prin-
ceps post subacta Africæ regna, defen-
sas in Europâ provincias, prostratas ad
pedes suos coronas, humiliatas sublimi-
tissimo Asiæ Tyranno, plantatas in Hi-
spania, Italia, Saxonia, Geldria, Pele-
poneso, & Tuneti altissimas tot victo-
riarum, quot commissorum præliorum
palmas, nihilominus cum Bruxellis in
confessu omnium Ordinum Philippo se-
cundo regna committeret, illacryman-
do in

do in hæc verba erupit: *Compatior tibi fili mi, quia ingens onus humeris tuis impono, ego enim omnibus hisce annis, quibus illud sustinui, nunquam vel quadrantem unicum quietis & lætitiæ, quæ multis curis & fastidijs permista & salsa non esset, obtinere potui.* Quare sapientissimè de solidiori felicitàte sibi provisurus, abdicato omni Imperio & Mundo Monasticen amplexus, ejusdem prælibatâ dulcedine, dicere solitus erat, se plus voluptatis in suâ Monasticâ solitudine percepisse uno die, quàm ex omnibus suis victorijs & triumphis. At in quo, vel quibz, mi Theophobe, consistere potest, cum tanta Religiosæ vitæ austeritate, tam decantata felicità & voluptas?

VII. THEOPHOB. Vnâ inprimis Divi Bernardi sententiâ quæsitum tuum relolvo; ideo beatissimam esse talis vitæ sortem, quia ejusdem Professus vivit purius, cadit rariùs, surgit velociùs, incedit cautiùs, irroratur frequentius, quiescit securius, moritur confidentius, purgatur citius, præmiatur copiosius.

Vivit, inquit, purius, dum enim in mundo inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore, ita, sicut in magnis urbibus, Romæ, Parisijs, Pragæ sive ad dexteram, luti vitandi causâ, sive ad sinistram declinare cupias, medio tamen spurcissimus ire compellèris; in Religione autem velu-

ti co-

Illacrymatur filio in traditione coronæ.

Cornel. à Lap. in c. 10. Eccli.

Mundana fastidijs plena.

Apud eundem in Eccli. c. 10. litt. B.

Dulcedo solitudinis Religiosæ.

S. Bern. hom. simile est reg. cal. hom. negot.

Media salutis in Religione.

Mundi sordes, Religionis puritas.

Media con-
tra lapsus
Religiosor.

Religionis
virtutes.

Felicitas Re-
ligionis cur
mundo in-
cognita.

ti columba in arca Noe affectuum tuorum pedes mundos conservabis. *Cum dicit varius, surgit velocius*, quia ubi multi per exactam disciplinae similitudinem & mutuam morum contemperationem coalescunt quasi in cor unum & animam unam, ibi quisque fratrum charitate sublevatur, seniorum consilijs diriguntur, æqualium exemplis stimulantur, arguuntur de negligentia, probatur in virtute omnes, habet quos diligit, in omnibus videt, unde proficiat, ab omnibus dicit, unde Deum glorificet? *Quiescit curius, moritur confidentius &c.* liquides ubi iuge sacrificium, commune charitatis solatium, divina obsequium voluntatis, silentij censura, timor Dei actiones dirigens, amor omnia operam perficiens, obedientia viam monstrans, castitas sensuum portis invigilans, concordia totum conventum ordinans disponens, suo quælibet virtutes munere funguntur, quid nisi talem Religionem, terrestrem Paradysum, cellam celum, & summam in terris beatitudinem omnibus sceptris, coronis, tyaris, & triregnis invidendam appelles? quid si mundus agnosceret, nã ille totus cum universo ambitu, attestante Diva Scholastica, in unum Cœnobium mutaretur. *Hinc consultò Deus (ajebat S. Lauren-)*

fin.) gratiam Religionis hominibus occultavit, nam si cognosceretur ejus felicitas, omnes ad eam concurrerent.

IX. Agnovère sanè eandem illuminatissimo mentis oculo Beatissimi Patrum Patres Urbanus PP. II. SS. Gregorius Magnus, & Petrus Cælestinus summi Pontificatûs apicem & gloriam humili Religionis statui postponentes, primus quidem ita ad Fratres Monasterij Cavensis in regno Neapolitano Ord. S.P. Benedicti disserendo, *Agitate fratres, quanta sit dignitas atque majestas Religiosi, quia licet in terris versetur, Cælitum tamen lura tenet, & jam quodammodo in Beatorum numero collocatur.* Et paulò post: *Onus nostrum, inquit, precibus vestris portate, & pietatis affectu vicem meam dolete.* Magnus verò Gregorius ita dolenter suam e Religionis cella ad Pontificium Conclaye assumptionem deplorando. *Infelix animus meus meminit, qualis in Monasterio aliquando fuerit, nulla nisi caelestia cogitare consueverit: at nunc post tam pulchram quietis sanctæ speciem terreni actûs pulvere sedatur. Perpendo, quid tolero, perpendo, quid amisi. Ecce nunc magni maris fluctibus quatior, &c. & quasi post trigum deductis oculis viso littore suspiro. Vix jam portum valeo videre, quem reliqui.* Quibus similia

Polland. in
vit. S. Iannu. n. 50.

Urbanus
PP. II. extollit felicit. Religios.

Polland. in
Vit. S. Petri Cavensis
4. Mart.
n. 9.

S. Greg. M.
rememorat
felicit. sui
statûs Relig.

Polland. in
Vit. 12.
Mart. n.
4.

S. Petrus
Cælest. Pa-
patu reli-
clo, ad cel-
lam redit.

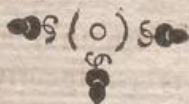
lia altè animo revolvens S. mus p
Cælestinus, suavissimum Angelorum
& Beatorum colloquium denuò de-
baturus in priscâ suâ Monasticâ solitu-
dine, inaudito in Vrbe & Orbe exen-
plo, sex mensibus in summo Pontificatu
expletis, eodem ultrò se abdicavit
suamque in nemore cellam reperit.
Ecce jam tantis autoritatibus canonizata
statûs Religiosorum in terris be-
titudinem.

Religiosa
Professio
est alterBap-
tismus.

X. Superfunt ex præcitato (n. 7)
melliflui Doctoris textu duo verba
ternam etiam Regularium felicitate
propius attingentia, videlicet purgati-
citiùs, & copiosius præmiatur. Quid enim
Religioso Regularum suarum observan-
tori, diu in altero mundo purgandu-
remaneret, ubi sacra ejus professio
star Baptismi secundi omnia antea
vitæ peccata penitus abolet? ipse
nes conscientia suæ latebras quoti-
discutit? culpas suas & defectus vel in
ro Capituli, vel S. Tribunalis hebdom-
datum, aut sæpius expiat? atque per
nem vitæ suæ normam dissimilis hor-
bus, & Angelis verosimilis efficitur.
Sed quid ad copiosorem in cælis remun-
nerationem amplius desiderari posse
quàm Martyrij Laureola, devotæ me-
ti ob immaculatum Dei servitium ob-

S. Bern. de
præcepto
dispensat
c. 23.
Votorum
observantia
præmiatur
martyrij
coronâ.

bita? paupertatis voluntariæ professio-
 ni promissa? Carnis afflictioni, libi-
 dinis expugnationi, & triumphis de
 mundo reportatis annexa? & promerita
 abnegationis suæ voluntatis ac promp-
 tæ obedientiæ coronâ? quâ B. Guilel-
 mus Clarævallis Abbas cuidam S. inæ
 fæminæ post suam mortem in pretio-
 sissima gemmis coruscante tunicâ appa-
 rens, aureoq; redimitus diademate dixit:
 hanc esse martyrij sui pro duris & per-
 fectis Ordinibus sui observantijs Coro-
 nam, seque inter SS. Martyres peren-
 niter glorificatum. Concludamus igi-
 tur cum pijsimo Blosio ita loquente: *Bea-
 ti, quos Dominus ex mari magno & spatio-
 so, ex innumeris periculis hujus sæculi ad por-
 tum Monasticæ conversationis transfert, ubi
 in Congregatione Monachorum regulariter
 viventium omnia plena pietate, omnia plena
 sunt suavitate. Quâ qui frui potest, frua-
 tur; qui fruitur de facto, sic frui perfe-
 veret, ut illâ tandem perenni dul-
 cedine ac fælicitate potiri
 mereatur.*

*S. Hier. ep:
 27. ad Eus-
 toch.*

S. Bern.

ser. 1. de

Omn. SS.

in cap. 5.

Martib.

S. Aug.

ser. 2. de

Martyr.

Itas. Theo-

dor.

B. Guilelmi

Abb. mar-

tyrij coro-

na.

Elogium de

fælicitate Reli-

gios.

Blos. in stâ-

tutor. suo-

rum pro-

log. apud

Polland. 7.

Ian. n. 56.

MEDITATIO III.
De diuino inestimabili beneficio
Vocationis & Electionis ad Religio-
nis, ac Sacerdotij statum.

Text. Re-
gul. ex c.
72.

Est zelus bonus, qui separat à vitijs, & ducit ad Deum, & ad vitam æternam hunc ergo zelum feruentissimo amore exerant Monachi, Christo omnino nihil prænant, ut nos pariter ad vitam æternam perducant.

Exod. 14.

Præclud. Imaginare, quòd videret Israeliticum populum sicco pede per mare rubrum educi; Ægyptios verò omnes submergi.

S. Bern.
serm. 2. de
verb. Apost.

Punctum I. assignat S. Bernardus his verbis 1. Deus prius creavit te. Posthæc vehementissimo amore inflammata Majestas redemit te. 3. Non tibi facilitate, sed triginta trium annorum labore, & morte Crucis in medio terræ. 4. De lata, & spatiosa semita quæ ducit ad mortem, digito suo trahit te. 5. Et posuit in consilio justorum & congregatione ad dignitatem Angelorum imò ultra omnes Archangelos & Seraphinos, ad supremam ipsius Augustissimæ Dei Matris (respectivè) eminentiam, prærogativam ac potestatem.

Beneficium
Vocationis
ad Relig. &
Sacerdotium.

Psal. 110.
1.

Pf. 145.

Lauda anima mea Dominum, laudabo

minum in vita mea, psallam, & benedicam Deo meo, quamdiu sum: Sacrificabo ei hostiam laudis, quia desiderium anime meae tribuit mihi. &c.

Punct. II. *Consid.* Sacerdotum & Religiosorum parem quasi cum dilectissimo suo Israelitico populo felicitatem. 1. Ille eductus est de Ægypto, & tenebris ejus, hinc uterque de peccati & ignorantia tenebris. 2. Illi de durissimo jugo servitutis, isti de gravissima tyrannide mundi, foedaque servitute carnis. 3. Ibi prostratus est Pharaon, hinc cum asseclis suis Diabolus. 4. Ibi subvertuntur currus Pharaonis, hinc carnalia & secularia desideria, & affectus. 5. Illi in fluctibus, isti in fletibus &c. 6. Ibi canticum, hinc Sacrificium gratiarum actionis refertur.

S. Bern.
serm. in
Cant.

Comparatio cum Israelitis.

Ergo, ergo cantemus Domino, gloriase enim nobiscum magnificatus est; adorate eum, qui stans in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri, facti enim sumus genus electum, regale Sacerdotium, gens Sancta, populus acquisitionis.

Exod. III.

Pf. 133. 1.

1. Petr.
2. 9.

Punct. III. Hebraeos in deserto fuisse Lege Dei donatos; a Moyse, & Aaron instructos; in igne & luce perductos; hostibus superiores effectos; & caelesti manna refectos. Ita Religiosis, & Sacerdotibus 1. pro Lege sunt Regula

Alia comparation.

læ, sive statuta. 2. Pro Moyse Superiorum. 3. Pro luce & igne Sanctorum & majorum exempla. 4. Crebræ & generosæ, per Dei gratiam, victoriae & ineffabiles horum statuum animi dulcedines

Affectus pius pro benefic. talis vocatio- nis.

Ô Deus! cor meum & anima mea quid ego omnium tuarum creaturarum indignissima merui; ut è tot hominum millionibus, me in tuâ æternâ præscientiâ speciatim & nominatim præelegeris, antequam essem, ad tantam istius sacratissimi statûs excellentiam & fælicitatem? Et cum postea in hoc mundo esse cœpisssem; tam suaviter & tam mirabiliter à juventute meâ ad te attraxeris, tot centenarum æqualium in ignorantia & ruditate, in medijs periculis, & malis occasionibus derelictis (qui tibi aliâ in huius meo statu longè ferventiùs & puriùs servivissent) Ô gratia super gratiam incomparabile beneficium!

Igitur Ô benignissime Iesu susceptor meus! suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione meâ; suscipe me quotidie te currentem, & spiritum devotionis atque fervoris renovare cupientem. Accendatur obsecro in me sicut ignis in ligno tuus, amoris tui, qui me lepare

vitijs; & amoris tui, qui me ad te perducatur, ut nihil unquam præponam Christo meo, amori meo, Domino meo, ac Deo meo, & omnia &c.

CONSIDERATIO I: P O M E R I D I A N A.

De digna Aestimatione Religiosi, & Sacerdotalis statûs.

O Grata, & jucunda Dei servitus, quâ homo veraciter efficitur liber, & sanctus! O sacer status Religiosi & Sacerdotalis famulatus, qui hominem Angelis reddit æqualem, Deo placabilem, dæmonibus terribilem, & cunctis fidelibus commendabilem! O amplectendum, & semper optabile servitium, quo summum promeretur bonum, & gaudium acquiritur sine fine mansurum!

Io. Gers 1. 3. c. 20.

Altitudo utriusque statûs.

C O N S I D. II.

De digna Gratiarum Actione, et totali oblatione sui.

O Fons amoris perpetui! quid dicam? quid retribuam tibi pro gratia ista? fecisti ultra omnem spem misericordiam cum servo tuo: & ultra omne meritum gratiam, & amicitiam exhibuisti. Non enim omnibus datum est, ut Sacerdotalem, vel omnibus abdicatis, monasticam vitam assumant. Ex nunc igitur desidero meipsum tibi in simplici-

Condignâ gratiarum actio.

E plici-

plicitate cordis mei in spontaneam oblationem, in servum sempiternum, in obsequium & Sacrificium Laudis perpetuae offerre, & us perpetuo permanere.

Die Secunda.

De Recessu hominis ab hoc fine peccatum.

MEDITATIO IV.

De solius hominis inter omnes creaturas inobedientia erga unum Factorem, & recessu à debito fine.

Text. Regul. c. 73.

Vis sermo divinae auctoritatis non est rectissima norma, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum, sed autem desidiosus, & malis ventibus rubor confusionis est.

Præ lud. Imaginare tibi duos Reges, Christum Ierosolymis residentem, & Luciferum in Babylone, leges scribere, & milites conducere, omnes autem creaturas Christum sequi, solo hominem Lucifero adhærere.

Punct. 1. *Consid.* In omnibus creaturis sensu, & ratione carentibus